

ΑΤΕΛΩΣ

Ο.Τ.Α. και Ν.Π.Δ.Δ.

ΕΝΩΠΙΟΝ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

ΑΙΤΗΣΗ ΑΚΥΡΩΣΕΩΣ

- 1.Του Δήμου Κέρκυρας που εδρεύει στην Κέρκυρα και εκπροσωπείται νόμιμα από τον Δήμαρχο του κ. Κωνσταντίνο Νικολούζο.
- 2.Του (ΝΠΔΔ) με την επωνυμία Δικηγορικός Σύλλογος Κέρκυρας που εδρεύει στην Κέρκυρα και εκπροσωπείται νόμιμα από τον πρόεδρο του κ. Ιωάννη Βραδή.
- 3.- Του (ΝΠΔΔ) με την επωνυμία Τεχνικό Επιμελητήριο Ελλάδος – Περιφερειακό Τμήμα Κέρκυρας, που εδρεύει στην Κέρκυρα και εκπροσωπείται νόμιμα από τον πρόεδρο του κ. Νικόλαο Τρίαντο.

ΚΑΤΑ

- 1.Του Ελληνικού Δημοσίου νόμιμα εκπροσωπούμενου από τον Υπουργό των Οικονομικών.
- 2.Της Ανώνυμης Εταιρείας με την επωνυμία «ΤΑΜΕΙΟ ΑΞΙΟΠΟΙΗΣΗΣ ΙΔΙΩΤΙΚΗΣ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΣ ΤΟΥ ΔΗΜΟΣΙΟΥ Α.Ε.» (ΤΑΙΠΕΔ Α.Ε.) που εδρεύει στην Αθήνα (οδός Κολοκοτρώνη 1 και Σταδίου) νόμιμα εκπροσωπούμενης.

ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΚΥΡΩΣΗ

- 1.Της υπ. αρ. 195/27.10.2011 απόφασης της Διυπουργικής Επιτροπής αναδιαρθρώσεων και αποκρατικοποιήσεων των Υπουργών Οικονομικών, Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας, Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής, Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων, Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης και Πολιτισμού και Τουρισμού (Φ.Ε.Κ. Β 2501/04.11.2011)

με την οποία παραχωρήθηκε στο ΤΑΙΠΕΔ Α.Ε. το δικαίωμα παραχώρησης σε τρίτους μέσω συμβάσεων παραχώρησης των δικαιωμάτων που αφορούν στην διοίκηση, διαχείριση, λειτουργία, ανάπτυξη, επέκταση, συντήρηση και εκμετάλλευση, όλων των κρατικών αεροδρομίων και ιδιαίτερα του αεροδρομίου Κέρκυρας, των οποίων η οργάνωση, λειτουργία και διοίκηση, ανήκει στην Υ.Π.Α. συμπεριλαμβανομένων και των δικαιωμάτων, διοίκησης, διαχείρισης και εκμετάλλευσης επί των κινητών και ακινήτων που σχετίζονται με την λειτουργία τους, καθώς και των χώρων εμπορικής ή άλλης χρήσης που βρίσκονται μέσα ή κοντά στα κρατικά αεροδρόμια.

2.Της υπό χρονολογία 01.04.2013 πρόσκλησης για την υποβολή εκδήλωσης ενδιαφέροντος της ΤΑΙΠΕΔ Α.Ε. για την παροχή υπηρεσιών σε σχέση με την λειτουργία και συντήρηση των περιφερειακών αεροδρομίων του Ελληνικού Δημοσίου και ιδιαίτερα του περιφερειακού Αεροδρομίου Κέρκυρας.

3.Της υπό χρονολογία **25.11.2014** πράξεως κατακύρωσης διαγωνισμού της ΤΑΙΠΕΔ Α.Ε. (του Δ.Σ. του ΤΑΙΠΕΔ και του συμβουλίου εμπειρογνομόνων) με την οποία ανακηρύχθηκε προτιμητέος επενδυτής η FRAPORT AG – SLENTEL LTD για την παραχώρηση σε αυτήν αεροδρομίων της χώρας μεταξύ των οποίων περιλαμβάνεται και το Αεροδρόμιο Κέρκυρας.

4.Κάθε άλλης συναφούς πράξεως παρελθούσης παρούσης, ή μελλούσης σχετικής με την παραχώρηση ή μίσθωση ή πώληση των αεροδρομίων της χώρας και ιδιαίτερα του Αεροδρομίου Κέρκυρας.

-----//-----

1. ΙΣΤΟΡΙΚΟ

Στις 30.11.2014 λάβαμε γνώση από τα τοπικά μέσα ενημέρωσης ότι η δευτέρα εκ των καθ' ων, ΤΑΙΠΕΔ Α.Ε., μετά την προσβαλλόμενη πρόσκληση για εκδήλωση ενδιαφέροντος, για την οποία εξεδήλωσαν ενδιαφέρον τα επενδυτικά σχήματα (i)

CASA (CORPORATION AMERICA A.A.) - METKA A.E., (ii) FRAPORT A.G. - SLENTEL LTD και (iii) VINCI AIRPORTS S.A.S - Actor Παραχωρήσεις Α.Ε. και μετά από κοινή συνεδρίαση του Δ.Σ. του ΤΑΙΠΕΔ με το συμβούλιο εμπειρογνομόνων που έλαβε χώρα στις 25-11-2014 παραχώρησε το δικαίωμα χρήσης, λειτουργίας, διαχείρισης και εκμετάλλευσης των περιφερειακών αεροδρομίων της ομάδας Α της χώρας, στην οποία συμπεριλαμβάνεται και το αεροδρόμιο της Κέρκυρας, αλλά και της ομάδας Β, στο επενδυτικό σχήμα «FRAPORT AG - SLENTEL LTD», επειδή υπέβαλε υψηλότερη προσφορά· συγκεκριμένα υπέβαλε προσφορά για την ομάδα Α 609 εκατ. Ευρώ εφάπαξ τίμημα και 11,3 εκατ. Ευρώ ετήσιο εγγυημένο καταβλητέο μίσθωμα αναπροσαρμοζόμενο ετησίως με τον πληθωρισμό και για την ομάδα Β' 625 εκατ. Ευρώ και 11,6 εκατ. Ευρώ ετήσιο εγγυημένο καταβλητέο μίσθωμα αναπροσαρμοζόμενο ετησίως με τον πληθωρισμό. Από έλεγχο τον οποίο πραγματοποιήσαμε προέκυψε, ότι είχε προηγηθεί η από 01.04.2013 πρόσκληση για την εκδήλωση ενδιαφέροντος του ΤΑΙΠΕΔ, η οποία πρόσκληση στηρίχθηκε στην προσβαλλόμενη ως άνω διυπουργική απόφαση με αρ. 195/27.10.2011. Στη συνέχεια επακολούθησαν δεσμευτικές προσφορές των επενδυτικών σχημάτων, από 3 επενδυτικά σχήματα, οι οποίες κρίθηκαν νόμιμες από την αρμόδια επιτροπή του ΤΑΙΠΕΔ στις 10.10.2014, και μετά από αξιολόγηση τους στην συνεδρίαση του Δ.Σ. του ΤΑΙΠΕΔ και του συμβουλίου εμπειρογνομόνων που έγινε στις 25.11.2014 κρίθηκε ότι το επενδυτικό σχήμα FRAPORT AG – SLENTEL LTD υπέβαλε την υψηλότερη προσφορά και καταχωρήθηκε η χρήση και εκμετάλλευση των αεροδρομίων και των 2 ομάδων σε αυτό. Όλων των ανωτέρω πράξεων λάβαμε γνώση, όπως προαναφέρθηκε, στις 30.11.2014.

Με βάση τα παραπάνω, ότι δηλαδή λάβαμε γνώση στις 30.11.2014, η παρούσα αίτηση μας είναι νόμιμη και εμπρόθεσμη προσφεύγοντες δε ενώπιον του δικαστηρίου σας ζητούμε την ακύρωση και εξαφάνιση των προσβαλλομένων πράξεων.

2. ΕΝΝΟΜΟ ΣΥΜΦΕΡΟΝ ΤΩΝ ΑΙΤΟΥΝΤΩΝ:

2.1 ΕΝΝΟΜΟ ΣΥΜΦΕΡΟΝ ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ ΚΕΡΚΥΡΑΣ

Ο Δήμος Κέρκυρας είναι ΟΤΑ α' βαθμού που εδρεύει στην Περιφερειακή Ενότητα Κέρκυρας η οποία εξυπηρεείται από το Αεροδρόμιο Κέρκυρας, το οποίο ευρίσκεται στην Α' ομάδα των αεροδρομίων, των οποίων παραχωρείται η χρήση, διαχείριση και εκμετάλλευση στο παραπάνω επενδυτικό σχήμα FRAPORT AG - SLENTEL LTD. Μέχρι σήμερα το μεν πολιτικό τμήμα, δηλαδή την εξυπηρέτηση των αερομεταφορών επιβατών και εμπορευμάτων εσωτερικού και εξωτερικού, του αεροδρομίου Κέρκυρας διαχειρίζεται η Υ.Π.Α. (το Ελληνικό Δημόσιο), Το αεροδρόμιο της Κέρκυρας αποτελεί τον μοναδικό ουσιαστικό κόμβο εξυπηρέτησης των πολιτών της Κέρκυρας και τον σημαντικότερο κόμβο εισροής τουριστών σ' αυτήν και το 6^ο αεροδρόμιο με την μεγαλύτερη κίνηση στην Ελλάδα· αποτελεί την κύρια είσοδο επισκεπτών στην Κέρκυρα και ανταποκρίνεται με επιτυχία στο φόρτο πτήσεων και επιβατών που καλείται να εξυπηρετήσει κάθε χρόνο, ειδικά σε μία περιοχή με τουριστική περίοδο μεγάλης διάρκειας (Απρ – Οκτ.), την οποία επιδιώκουμε να επεκτείνουμε και το αεροδρόμιο αποτελεί βασικό μέσο για την επίτευξη του στόχου αυτού.

Με την ανάθεση της εκμετάλλευσης του Αεροδρομίου Κέρκυρας αλλά και των υπολοίπων 13 αεροδρομίων της χώρας (όλων των αεροδρομίων πλην Αθηνών και Ηρακλείου) στο παραπάνω επενδυτικό σχήμα **θα δημιουργηθεί ένα ιδιωτικό μονοπώλιο**, σίγουρα θα επιβαρυνθεί το κόστος αερομεταφορών, θα αυξηθεί το κόστος των εισιτηρίων και αυτό θα έχει αρνητικές συνέπειες στην τουριστική κίνηση της Κέρκυρας. Ήδη η μεγάλη πλειοψηφία των κατοίκων της Περιφερειακής Ενότητας Κέρκυρας έχει εκφρασθεί αρνητικά για την παραπάνω παραχώρηση· επίσης οι φορείς της Κέρκυρας που εκφράζουν επαγγελματικές και όχι μόνο ομάδες είναι αντίθετοι, ιδιαίτερα δε οι ξενοδοχειακές επιχειρήσεις είναι αντίθετες στην παραπάνω παραχώρηση καθόσον αντιλαμβάνονται ότι θα

ανακοπεί η αύξηση της τουριστικής ανάπτυξης της Κέρκυρας, θα μειωθούν τα έσοδα των τουριστικών επιχειρήσεων και θα αυξηθεί η ανεργία στην περιοχή.

Με τα παραπάνω δεδομένα ο πρώτος εξ ημών Δήμος Κέρκυρας ως Ο.Τ.Α. 1^{ου} βαθμού έχει έννομο συμφέρον να καταθέσει την παρούσα αίτηση και να ζητήσει την ακύρωση των προσβαλλομένων πράξεων του ΤΑΙΠΕΔ, αλλά και της Διυπουργικής Απόφασης, διότι αποστολή των Ο.Τ.Α. μεταξύ άλλων είναι και η φροντίδα τους για την προστασία των συμφερόντων των πολιτών αλλά και για την ανάπτυξη της περιοχής στην οποία εκτείνεται η δραστηριότητα μας.

Άλλωστε, ο Δήμος Κέρκυρας, έχει εκφράσει ρητά τη βούλησή του και με την υπ' αριθμ. 22-492/6-10-2014 απόφαση του Δημοτικού του Συμβουλίου διατύπωσε την κατηγορηματική του αντίθεση σε οποιαδήποτε μορφή παραχώρησης του αεροδρομίου, την αταλάντευτη απόφασή του να υπερασπιστεί τον δημόσιο χαρακτήρα του αεροδρομίου και την συμμετοχή του στην λειτουργία και εκμετάλλευσή του. Συμμετοχή που ούτε ως δυνατότητα δεν παρασχέθηκε με τις διαδικασίες που ακολουθήθηκαν.

2.2 ΕΝΝΟΜΟ ΣΥΜΦΕΡΟΝ ΤΟΥ ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΚΕΡΚΥΡΑΣ:

Ο εκ των αιτούντων Δικηγορικός Σύλλογος Κέρκυρας, ΝΠΔΔ, έχομε έννομο συμφέρον για την κατάθεση της παρούσας αίτησης και να ζητήσουμε την ακύρωση των προσβαλλόμενων πράξεων. Ειδικότερα:

Στο άρθρο 90 του Κώδικα περί Δικηγόρων (Ν. 4194/2013) ορίζονται τα εξής:

«Στους Δικηγορικούς Συλλόγους ανήκει:

Α) Η υπεράσπιση των αρχών και κανόνων του κράτους δικαίου σε μία δημοκρατική πολιτεία.[...]

Ζ) Η άσκηση παρεμβάσεως ενώπιον δικαστηρίων και κάθε αρχής για κάθε ζήτημα εθνικού, κοινωνικού, πολιτισμικού, οικονομικού ενδιαφέροντος και περιεχομένου που ενδιαφέρει τα μέλη του συλλόγου ή το δικηγορικό σώμα γενικότερα, καθώς

και για κάθε ζήτημα, εθνικού κοινωνικού, πολιτισμικού ενδιαφέροντος. Για την υλοποίηση και επίτευξη αυτού του σκοπού οι δικηγορικοί σύλλογοι μπορούν να υποβάλουν αγωγή, κυρία ή πρόσθετη παρέμβαση αναφορά, μήνυση, δήλωση παράστασης πολιτικής αγωγής, αίτηση ακύρωσης, ουσιαστική προσφυγή και γενικά οποιοδήποτε ένδικο βοήθημα και μέσο οποιασδήποτε φύσης κατηγορίας ενώπιον κάθε δικαστηρίου ποινικού, πολιτικού, διοικητικού ουσίας ή ακυρωτικού ή ελεγκτικού οποιουδήποτε βαθμού και δικαιοδοσίας στην Ελλάδα, στην Ευρωπαϊκή Ένωση καθώς και σε οποιοδήποτε διεθνές δικαστήριο.

Η) Η συνεργασία με άλλους επιστημονικούς και επαγγελματικούς φορείς σε θέματα κοινού ή ευρύτερου ενδιαφέροντος.»

Με τα παραπάνω δεδομένα ο Δικηγορικός Σύλλογος Κέρκυρας έχει έννομο συμφέρον να καταθέσει την παρούσα αίτηση και να ζητήσει την ακύρωση των ανωτέρω πράξεων, αφού τα μέλη των συλλόγου μας εργάζονται και διαμένουν στην Κέρκυρα και πιστεύουν ότι η παραπάνω παραχώρηση της χρήσεως και εκμετάλλευσης του Αεροδρομίου Κέρκυρας σε ιδιωτικό φορέα, θα επιφέρει βλάβη στην κοινωνία των Κέρκυρας, και στην οικονομική ανάπτυξη της περιοχής. Πρόκειται για μείζον ζήτημα κοινωνικού ενδιαφέροντος, το οποίο θα βλάψει την κοινωνία και τους κατοίκους της Κέρκυρας, αφού θα συρρικνώσει και την οικονομική ανάπτυξη αυτής, ιδιαίτερα την τουριστική ανάπτυξη· επιπλέον η παραχώρηση για εκμετάλλευση όλων των αεροδρομίων της χώρας (πλην των Αθηνών και Ηρακλείου) σε ένα επενδυτικό σχήμα θα δημιουργήσει ένα ιδιωτικό μονοπώλιο στις αερομεταφορές στην χώρα μας πράγμα που μετά βεβαιότατος θα βλάψει και το Δημόσιο Συμφέρον. Επομένως και οι Δικηγορικοί Σύλλογοι έχουν έννομο συμφέρον να καταθέσουν την παρούσα αίτηση ακυρώσεως.

2.3 ΕΝΝΟΜΟ ΣΥΜΦΕΡΟΝ ΤΟΥ ΤΕΕ- ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΟ ΤΜΗΜΑ ΚΕΡΚΥΡΑΣ:

Στους σκοπούς του Τεχνικού Επιμελητηρίου Ελλάδος όπως αναφέρονται στο άρθρο 4 του ΠΔ 27.11/14.12.1926 όπως τροποποιήθηκε με τον Ν. 1486/1984 περιλαμβάνεται και η δυνατότητά του να μελετά, και με δική του

πρωτοβουλία, αυτοτελώς ή σε συνεργασία με άλλους κοινωνικούς ή επιστημονικούς φορείς, οποιοδήποτε σχετικό επιστημονικό, τεχνικό, τεχνικοοικονομικό ή αναπτυξιακό θέμα που ενδιαφέρει το κοινωνικό σύνολο. Τα περιφερειακά τμήματα του ΤΕΕ αποτελούν την έκφραση του ΤΕΕ στην περιοχή τους και ασκούν τις αρμοδιότητες που απορρέουν από τους σκοπούς του ΤΕΕ για κάθε θέμα που έχει σχέση με την περιφέρειά τους.

Με το υπ' αριθμ. 358/1988 Π.Δ. ιδρύθηκε στην Κέρκυρα περιφερειακό τμήμα του ΤΕΕ με την επωνυμία Τ.Ε.Ε. – Περιφερειακό Τμήμα Νομού Κέρκυρας που η αρμοδιότητά του εκτείνεται στην περιφέρεια του πρώην νομού και ήδη περιφερειακής ενότητας Κέρκυρας, αποτελεί έκφραση του ΤΕΕ στην περιοχή της Κέρκυρας και ασκεί τις αρμοδιότητες που προβλέπονται από τις κείμενες διατάξεις για τα Περιφερειακά Τμήματα που απορρέουν από τους σκοπούς του ΤΕΕ για κάθε θέμα της περιφέρειάς του.

3. ΑΡΜΟΔΙΟΤΗΤΑ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ ΣΑΣ

Το ΤΑΙΠΕΔ συστάθηκε με το άρθρο 1 του Ν. 3986/2011, το σύνολο του μετοχικού του κεφαλαίου ανήκει στο Δημόσιο και ελέγχεται από αυτό, έχει δε αποκλειστικό σκοπό την αξιοποίηση περιουσιακών στοιχείων της ιδιωτικής περιουσίας του Δημοσίου, καθώς και περιουσιακών στοιχείων Ν.Π.Δ.Δ. ή των δημοσίων επιχειρήσεων, των οποίων το μετοχικό κεφάλαιο ανήκει εξ ολοκλήρου, άμεσα ή έμμεσα, στο Δημόσιο ή σε Ν.Π.Δ.Δ., και η αξιοποίηση αυτή πραγματοποιείται, όπως ορίζεται στο άρθρο 5 του ιδίου νόμου. Με το άρθρο 22 § 8 περ. γ' του Ν. 3913/2011 παραχωρήθηκαν στο ΤΑΙΠΕΔ και τα δικαιώματα παραχώρησης σε τρίτους της διοίκησης, διαχείρισης, εκμετάλλευσης κλπ. όλων των κρατικών αεροδρομίων της χώρας.

Σύμφωνα με το άρθρο 1 του Ν. 3886/2010 «1. Οι διαφορές που αναφύονται κατά τη διαδικασία που προηγείται της σύναψης συμβάσεων δημοσίων έργων, προμηθειών και υπηρεσιών διέπονται από τις διατάξεις του παρόντος νόμου,

εφόσον η σύμβαση εμπίπτει στο Πεδίο εφαρμογής των Οδηγιών 2004/17ΕΚ (L 134) και 2004/18/ΕΚ (L 134) ή στις διατάξεις, με τις οποίες οι εν λόγω Οδηγίες μεταφέρονται στην εσωτερική έννομη τάξη. 2. Στον παρόντα νόμο υπάγονται και οι διαφορές που προκύπτουν από τις διαδικασίες ανάθεσης συμφωνιών – πλαισίων, συμβάσεων παραχώρησης δημοσίων έργων και δυναμικών συστημάτων αγορών.» Το άρθρο 3 § 3 του ίδιου νόμου προβλέπει ότι: «Κατ' εξαίρεση των διατάξεων των δύο προηγούμενων παραγράφων, διαφορές του νόμου αυτού που αφορούν συμβάσεις παραχώρησης δημοσίων έργων ή υπηρεσιών, συμβάσεις που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της οδηγίας 2004/17/ΕΚ ή συμβάσεις με προϋπολογισμό μεγαλύτερο των δεκαπέντε εκατομμυρίων (15.000.000) ευρώ, περιλαμβανομένου του Φ.Π.Α., εκδικάζονται από το συμβούλιο της επικρατείας.» Η παρούσα διαφορά, όπως αναφύεται στο πλαίσιο των προβαλλομένων αποφάσεων, έχει ως αντικείμενο (και) την αξιοποίηση την χρήση, εκμετάλλευση κλπ. 14 αεροδρομίων της χώρας, στα οποία συμπεριλαμβάνεται και το Αεροδρόμιο Κέρκυρας.

Η παρούσα αίτηση ακύρωσης συνεπώς αρμοδίως εισάγεται ενώπιον του Δικαστηρίου Σας σύμφωνα με τον συνδυασμό των άρθρων 1 § 2, 3 § 3 και 7 § 1 του Ν. 3886/2010 (και υπό το φώς της ενωσιακής νομοθεσίας και νομολογίας που καταγράφεται αμέσως παρακάτω). Με τις ανωτέρω διατάξεις του Ν. 3886/2010, οι οποίες ρυθμίζουν ζητήματα δικαιοδοσίας και καθ ύλην αρμοδιότητας, ανατίθεται στο συμβούλιο της επικρατείας η εκδίκαση των διαφορών που αφορούν συμβάσεις παραχώρησης δημοσίων κτημάτων, έργων ή υπηρεσιών καθώς και συμβάσεις που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της οδηγίας 2004/17/ΕΚ, ανεξαρτήτως εάν ο αναθέτων φορέας είναι διοικητική αρχή ή νομικό πρόσωπο ιδιωτικού δικαίου. Η ως άνω νομοθετική ρύθμιση, όπως προκύπτει και από την αιτιολογική έκθεση του σχετικού νομοσχεδίου, ευρίσκει έρεισμα, καθ' ο μέρος αφορά διαφορές αναφυόμενες από πράξεις νομικών προσώπων ιδιωτικού δικαίου, στο άρθρο 94 § 3 του Συντάγματος, το οποίο παρέχει στο νομοθέτη την ευχέρεια να αναθέτει την εκδίκαση κατηγοριών

διαφορών στα τακτικά διοικητικά δικαστήρια και στο Συμβούλιο της Επικρατείας [ΣτΕ 424/2011 (Ασφ.)]. Με την παραχώρηση της χρήσεως, διαχείρισης και εκμετάλλευσης στον παραπάνω ιδιωτικό επενδυτικό φορέα των 14 αεροδρομίων της χώρας παραχωρήθηκαν πράγματα κοινής χρήσης (967 Α.Κ.). Τα κοινόχρηστα πράγματα ανήκουν στη δημόσια κτήση και προορίζονται για την άμεση εξυπηρέτηση δημοσίου σκοπού, ο οποίος συνίσταται στην κοινοχρησία τους, η δε διαχείριση τους αντιδιαστέλλεται προς τη διαχείριση της ιδιωτικής περιουσίας του Δημοσίου και αποτελεί άσκηση Δημοσίας εξουσίας. Ως εκ τούτου, ανήκει στον πυρήνα της κρατικής εξουσίας η πράξη με την οποία, στο πλαίσιο της διαχείρισεως των κοινοχρήστων πραγμάτων, παραχωρούνται επ' αυτών, σύμφωνα με τον βασικό, δημοσίου δικαίου, κανόνα του άρθρου 970 ΑΚ, ιδιαίτερα δικαιώματα, τα οποία έχουν χαρακτήρα δημοσίου και όχι ιδιωτικού δικαίου. Εξάλλου, η παραχώρηση ιδιαίτερων δικαιωμάτων επί κοινοχρήστων πραγμάτων αποβλέπει στην εξυπηρέτηση του γενικού συμφέροντος. Και δεν αποκλείεται μεν η επιδίωξη και ταμιευτικού σκοπού, μόνον όμως δευτερευόντως και εφόσον δεν αναιρείται ο κατά τα ανωτέρω προέχων σκοπός. Εν όψει των ανωτέρω, πράξεις της διοικήσεως με τις οποίες παραχωρούνται ιδιαίτερα δικαιώματα επί κοινοχρήστων πραγμάτων, στις οποίες περιλαμβάνονται και εκείνες με τις οποίες παραχωρείται η συνολική διαχείριση και εκμετάλλευση αυτών, καθώς και εκείνες με τις οποίες καθορίζεται χρηματικό ποσό ως αντάλλαγμα για την παραχώρηση τέτοιου δικαιώματος, αποτελούν εκτελεστές διοικητικές πράξεις, διότι εκδίδονται κατ' ενάσκηση δημοσίας εξουσίας και αποβλέπουν σε δημόσιο σκοπό. Συνεπώς οι διαφορές που δημιουργούνται από τις πράξεις αυτές, εφ' όσον δεν έχουν υπαχθεί στη δικαιοδοσία των τακτικών διοικητικών δικαστηρίων, υπόκεινται στον ακυρωτικό έλεγχο του Συμβουλίου της Επικρατείας, ανεξαρτήτως αν οι εν λόγω πράξεις εντάσσονται σε διαδικασία καταρτίσεως συμβάσεως, ως και της φύσεως της συμβάσεως αυτής, εφ' όσον πάντως, στην τελευταία αυτή περίπτωση, προσβάλλονται από τρίτους [βλ. ΣτΕ 1016/2008 (Αναστ.) επί της ΟΛΘ Α.Ε. με σχετικές παραπομπές, ΜΠρΧαλκίδος 561/1988, ΕιρΠειρ 225/2009]. Έχει κριθεί ότι

παραδεκτώς προσβάλλεται ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας με αίτηση ακυρώσεως τόσο η ίδια η πράξη που αποφασίζει την αξιοποίηση, όσο και η πράξη που εγκρίνει τους όρους του συναφούς διαγωνισμού και της διαδικασίας του (βλ. ΣΤΕ 1176/2008, για την ιδιωτικοποίηση της μαρίνας Ζέας). Τέλος έχει νομολογηθεί ειδικά σε σχέση με το ΤΑΙΠΕΔ, ότι ανεξαρτήτως της φύσεώς του ως νομικού προσώπου ιδιωτικού δικαίου, το Ταμείο λειτουργεί προδήλως προς εξυπηρέτηση υπέρτερου δημοσίου συμφέροντος. Για τον λόγο αυτό θεσπίζεται διοικητική διαδικασία για τη μεταβίβαση στο Ταμείο των στοιχείων της ιδιωτικής περιουσίας του Δημοσίου (βλ. ΣΤΕ 1415/2013, ΝΟΜΟΣ), δεδομένου άλλωστε ότι μοναδικός μέτοχος του ΤΑΙΠΕΔ είναι το Ελληνικό Δημόσιο.

4. ΛΟΓΟΙ ΤΗΣ ΑΙΤΗΣΕΩΣ ΑΚΥΡΩΣΕΩΣ

ΠΑΡΑΒΙΑΣΗ ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΩΝ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΔΗΜΟΣΙΟΥ

Το Αεροδρόμιο Κέρκυρας συμπεριλαμβάνεται στα 14 αεροδρόμια της χώρας, που παραχωρήθηκαν κατά χρήση, εκμετάλλευση και διαχείριση στο ιδιωτικό επενδυτικό σχήμα «FRAPORT AG - SLENTEL LTD». Μέχρι σήμερα την διαχείριση και εκμετάλλευση των την είχε η Υπηρεσία Πολιτικής Αεροπορίας, δηλαδή το Ελληνικό Δημόσιο.

4.1 ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΜΟΝΟΠΩΛΙΟΥ

Όπως αναφέραμε και ανωτέρω το Δ.Σ. του ΤΑΙΠΕΔ σε κοινή συνεδρίαση του με το συμβούλιο εμπειρογνομόνων ανακήρυξε ως προτιμότερο επενδυτή το επενδυτικό σχήμα FRAPORT AG - SLENTEL LTD για όλα τα αεροδρόμια της χώρας (και των 2 ομάδων) – εκτός των αεροδρομίων Αθηνών και Ηρακλείου- αυτό όμως θα δημιουργήσει ένα ιδιωτικό μονοπώλιο στην διαχείριση και εκμετάλλευση των αεροδρομίων αυτών πράγμα που απαγορεύεται από τις ισχύουσες διατάξεις περί ανταγωνισμού τόσο του Ευρωπαϊκού Δικαίου όσο και του Ελληνικού Δικαίου. Διότι τόσο στην διακήρυξη για την υποβολή προσφορών όσο και στην ανακήρυξη για την κατακύρωση της προσφοράς του προτιμότερου

επενδυτή δεν περιλαμβάνεται όρος περί του ποίος θα καθορίζει το ύψος των τελών χρήσεων των αεροδρομίων και των λοιπών εσόδων αυτών, αν δηλαδή θα καθορίζονται από το Ελληνικό Δημόσιο ή από το ιδιωτικό επενδυτικό σχήμα.

Με το δεδομένο ότι η διαχείριση και εκμετάλλευση όλων των αεροδρομίων θα γίνεται μονοπωλιακά από το ιδιωτικό επενδυτικό σχήμα τα τέλη και τα λοιπά έσοδα θα είναι αυξημένα έναντι των σημερινών καταβαλλομένων πράγμα που θα έχει ως συνέπεια την αύξηση των τιμών εισιτηρίων των επιβατών, και των ναύλων μεταφοράς εμπορευμάτων και αυτό θα αποβεί σε βάρος των ελλήνων πολιτών και των ελληνικών επιχειρήσεων και του Δημοσίου συμφέροντος γενικότερα.

4.2 ΛΟΓΟΙ ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΟΣ

Η παραχώρηση κοινοχρήστου πράγματος, όπως είναι του Αεροδρομίου Κέρκυρας (το οποίο δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι υπάγεται στην ιδιωτική περιουσία του Δημοσίου), σε ιδιωτικό επενδυτικό σχήμα για ταμειευτικούς σκοπούς, αντίκειται στις ισχύουσες διατάξεις περί διαχείρισεως πραγμάτων κοινής χρήσεως (άρθρου 967 Α.Κ. κλπ.) Διότι τα πράγματα αυτά ανήκουν στον πυρήνα της κρατικής εξουσίας και δεν περιλαμβάνονται στην ιδιωτική περιουσία του Δημοσίου.

4.3 ΕΛΛΕΙΨΗ ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΑΣ

Οι προσβαλλόμενες πράξεις στερούνται νομίμου βάσεως, διότι δεν περιέχεται σε αυτές η υπό του Συντάγματος μας και του Νόμου επιβεβλημένη, πλήρης και εμπεριστατωμένη αιτιολογία από την οποία να προκύπτει, ότι η παραχώρηση των αεροδρομίων της χώρας σε ιδιωτικό φορέα έγινε για το Δημόσιο Συμφέρον υπό την ευρεία αυτού έννοια. Σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 17 του Ν. 2690/1999 (ήτοι, του Κώδικα Διοικητικής Διαδικασίας) *«η αιτιολογία πρέπει να είναι σαφής, ειδική, επαρκής και να προκύπτει από τα στοιχεία του φακέλου, εκτός αν προβλέπεται ρητώς στο νόμο ότι πρέπει να περιέχεται στο σώμα της πράξης»*. Η αιτιολογία αποτελεί εσωτερικό τύπο της διοικητικής πράξης, κατ'

εφαρμογή της αρχής της φανεράς δράσης των διοικητικών οργάνων, «*διότι μόνο με την αιτιολογία η δημόσια Διοίκηση εξαναγκάζεται να αποδείξει ότι είναι αμερόληπτη και χρηστή, δηλ. ότι τηρεί την αρχή της νομιμότητας [...]* Η υποχρέωση αιτιολογίας αφορά τις πράξεις όλων των λειτουργιών της ενιαίας εξουσίας του Κράτους και επιβεβαιώνει την αρχή της φανεράς δράσης των οργάνων του» (βλ. Α. Τάχου, *Ερμηνεία Κώδικα Διοικητικής Διαδικασίας*, 2006, σελ. 537). Περαιτέρω η αιτιολογική έκθεση του άρθρου 17 του Ν. 2690/1999 αναφέρει ότι «*ορίζεται ότι η ατομική διοικητική πράξη περιέχει αιτιολογία, η οποία περιλαμβάνει τη διαπίστωση της συνδρομής των ουσιαστικών προϋποθέσεων που προβλέπει ο νόμος για την έκδοσή της.*» Ειδικότερα στην προκειμένη περίπτωση:

1. Δεν αναφέρεται στη Διυπουργική Απόφαση εάν για την λήψη της απόφασης παραχώρησης της χρήσης, εκμετάλλευσης και διαχείρισης των αεροδρομίων της χώρας προηγήθηκε τεχνικοοικονομική μελέτη από αρμοδίους τεχνικούς και οικονομολόγους με την οποία να εξετάζεται η σημερινή κατάσταση τεχνική και οικονομική των αεροδρομίων, τα έσοδα αυτών (μικτά και καθαρά) της τελευταίας πενταετίας, τα έσοδα που προβλέπονται να εισπραχθούν από το Δημόσιο για τα έτη της παραχώρησης των Αεροδρομίων σε ιδιωτικό φορέα και ποίο θα είναι το συμφέρον των ελλήνων πολιτών και της Ελληνικής Οικονομίας στην περίπτωση παραχώρησης της χρήσης και εκμετάλλευσης των αεροδρομίων από ιδιωτικό φορέα. Οι ίδιες παραλείψεις υπάρχουν και στις προσβαλλόμενες αποφάσεις του ΤΑΙΠΕΔ. Η απλή αναφορά των επιβατών που εξυπηρετήθηκαν τα τελευταία χρόνια δεν αναπληρώνει την έλλειψη αιτιολογίας.

2. Δεν αναφέρεται στις προσβαλλόμενες αποφάσεις εάν με την παραχώρηση των αεροδρομίων της χώρας σε ιδιωτικό φορέα, προσβάλλεται ή όχι, η εθνική μας κυριαρχία, δεδομένου ότι τα αεροδρόμια της χώρας ως κοινόχρηστα δημόσια πράγματα ανήκουν στον πυρήνα της κρατικής εξουσίας και είναι άμεσα συνδεδεμένα και με την εθνική ασφάλεια της χώρας μας.

4.4 ΠΑΡΑΒΙΑΣΗ ΤΗΣ ΕΝΩΣΙΑΚΗΣ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑΣ ΓΙΑ ΤΗ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΤΟΥ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ, ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ ΔΙΚΑΙΟΥ, ΤΗΣ ΧΡΗΣΤΗΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ ΤΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ ΣΕ ΣΧΕΣΗ ΜΕ ΤΟΥΣ ΟΡΟΥΣ ΤΟΥ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΤΟ ΕΦΑΡΜΟΣΤΕΟ ΔΙΚΑΙΟ

Σε ολόκληρο το κείμενο της απόφασης 195/2011, δεν καθορίζεται ρητά και συγκεκριμένα το ρυθμιστικό-κανονιστικό πλαίσιο που τυγχάνει εφαρμοστέο αναφορικά με την «Συναλλαγή».

Η νομολογία του Ενωσιακού Δικαίου, που άλλωστε προκρίνει ως εφαρμοστέα η απόφαση, έχει κρίνει τα ακόλουθα, σε απόφασή της σχετική με τη μεταβίβαση μετοχών από δημόσιο σε ιδιωτικό φορέα. Στην απόφαση της 6ης Μαΐου 2010 επί των συνεκδικαζόμενων υποθέσεων C-145/08 και C-149/08, Κλαμπ Οτέλ Λουτράκι ΑΕ κλπ. κατά ΕΣΡ κλπ., ετέθησαν υπόψη του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου τα πραγματικά περιστατικά που αφορούσαν την ιδιωτικοποίηση της εταιρείας Ελληνικά Καζίνο Πάρνηθας ΑΕ, κατόπιν απόφασης της αρμόδιας Διυπουργικής Επιτροπής. Το σύνολο των μετοχών της εταιρείας αυτής κατείχε το Ελληνικό Δημόσιο, και το 2001 προκηρύχθηκε δημόσιος διαγωνισμός ο οποίος προέβλεπε αφενός ένα πρώτο στάδιο προεπιλογής μεταξύ των ενδιαφερομένων που πληρούσαν τις προϋποθέσεις της προκήρυξης, αφετέρου σε μεταγενέστερο στάδιο θα καθοριζόταν ο πλειοδότης που θα υπέγραφε τη σύμβαση. Η μέλλουσα να υπογραφεί σύμβαση κρίθηκε από το Δικαστήριο ότι έχει μικτό χαρακτήρα, αφού περιλάμβανε τόσο συμφωνία για τη μεταβίβαση του 49% των μετοχών του καζίνο στην εταιρεία του πλειοδότη, όσο και διάφορες επιμέρους συμφωνίες ως προς τη διαχείριση της επιχείρησης του καζίνο. Το πρώτο σκέλος, ως πώληση - μεταβίβαση μετοχών (μειοψηφικού πακέτου), κρίθηκε ότι δεν εμπίπτει στους κανόνες της Ένωσης περί δημοσίων συμβάσεων, ενώ το δεύτερο σκέλος περί παροχής ή παραχώρησης υπηρεσιών κρίθηκε στην περίπτωση αυτή ότι είχε παρεπόμενο χαρακτήρα. Η απόφαση, ωστόσο, παραπέμποντας στο Πράσινο Βιβλίο της Επιτροπής σχετικά με τις Συμπράξεις Δημοσίου και Ιδιωτικού Τομέα και το Κοινοτικό Δίκαιο των Δημοσίων Συμβάσεων και των Συμβάσεων Παραχώρησης (30.4.2004, COM(2004) 327 τελικό) (σημείο 69), διευκρίνισε ότι «**η Επιτροπή**

τονίζει ότι πρέπει να εξασφαλίζεται ότι μια πράξη κεφαλαιακής συναλλαγής δεν υποκρύπτει στην πραγματικότητα την ανάθεση σε εταίρο του ιδιωτικού τομέα συμβάσεων που δύνανται να χαρακτηριστούν ως δημόσιες συμβάσεις ή συμβάσεις παραχωρήσεως».

Καθίσταται επομένως αντιληπτό ότι στην περίπτωση όπου υποκρύπτεται της κεφαλαιακής συναλλαγής μια τέτοια ανάθεση δημόσιας σύμβασης ή σύμβασης παραχωρήσεως, εφαρμόζεται το αντίστοιχο νομοθετικό πλαίσιο. Το πλαίσιο αυτό συνιστά αναγκαστικό και όχι ενδοτικό δίκαιο, επομένως όπου συντρέχουν κατά τα ανωτέρω οι προϋποθέσεις εφαρμογής του, δεν χωρεί απόκλιση κατ' επιλογήν των μερών. Σημειωτέον ότι οι συμβάσεις παραχώρησης είναι κοινοτικού ενδιαφέροντος επί των οποίων έστω και αν δεν υφίσταται αυτή τη στιγμή εφαρμοζόμενο παράγωγο ενωσιακό δίκαιο [αν και επίκειται η έκδοση σχετικής Οδηγίας η οποία προς το παρόν βρίσκεται στο στάδιο της Πρότασης, COM (2011) 897], τυγχάνουν εφαρμογής οι γενικές αρχές του Ενωσιακού Δικαίου. Το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης έχει κρίνει προ της θέσεως σε ισχύ των Οδηγιών 2004/17/EK και 2004/18/EK ότι, καίτοι η σύμβαση παραχώρησης ως θεσμικό μόρφωμα κείται εκτός του δευτερογενούς δικαίου για τις δημόσιες συμβάσεις και, επομένως, και των εγγυήσεων της δικονομικής Οδηγίας 89/665, αυτό δεν υποδηλώνει ότι οι διαδικασίες ανάθεσής της και διαπραγματεύσεων συνιστούν μη κοινοτικού ενδιαφέροντος ζητήματα (βλ. ενδεικτικά Απόφαση ΔΕΚ της 21.07.2005, Υπόθεση C-231/03, *Consorzio Aziende Metano (Coname) κατά Comune di Cingia de Botti*, σκέψη 16, Απόφαση ΔΕΚ της 07.12.2000, Υπόθεση C-324/1998, *Telaustria und Telefonadress*, σκέψη 60 και Απόφαση ΔΕΚ της 18.06.2002, Υπόθεση C-92/2000, *Hospital Ingenieure Krankenhaustechnik Planungs- Gesellschaft mbH (HI) και Stadt Wien*, σκέψη 47). Τα ενωσιακά όργανα έχουν ρητά αναφερθεί στο γεγονός ότι ακόμη και συμβατικές μορφές μη υπαγόμενες ρητά στο δευτερογενές κοινοτικό δίκαιο, λόγω ακριβώς της έλλειψης εναρμόνισης στο οικείο πεδίο, εξακολουθούν να υπάγονται στις δεσμεύσεις των γενικών αρχών του ενωσιακού δικαίου. Χαρακτηριστική τέτοια περίπτωση

συνιστά η Πράσινη Βίβλος «σχετικά με τις συμπράξεις δημόσιου και ιδιωτικού τομέα και το κοινοτικό δίκαιο των δημόσιων συμβάσεων και των συμβάσεων παραχώρησης». Στις συμβάσεις αυτές εφαρμόζονται, μέχρι να υπάρξει κοινοτική εναρμόνιση σε επίπεδο δευτερογενούς δικαίου, οι θεμελιώδεις αρχές του πρωτογενούς κοινοτικού δικαίου, όπως κατοχυρώνονται στο κείμενο της Συνθήκης για τη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ιδίως τα άρθρα 49 και 56 (πρώην 43 και 49 ΣυνθΕΚ), και οι κεφαλαιώδεις αρχές που διατρέχουν το δίκαιο των συμβάσεων, όπως η αρχή της διαφάνειας, της ισότητας των διαγωνιζομένων, της αναλογικότητας και της αμοιβαίας αναγνώρισης [30.04.2004 COM(2004) 327, κεφ. 2.1.2, § 29-30]. Συμπερασματικά, σε κάθε περίπτωση, η απόφαση πρέπει να ακυρωθεί διότι δεν αναγνωρίζει ως εφαρμοστέο δίκαιο τους ενωσιακούς κανόνες, είτε πρόκειται για το πρωτογενές είτε για το παράγωγο δίκαιο, αφενός ορίζοντας ως μη εφαρμοστέους τους κανόνες για την ανάθεση δημοσίων συμβάσεων, αφετέρου παραπέμποντας αποσπασματικά μόνο στους κανόνες για τις κρατικές ενισχύσεις και την ευρωπαϊκή νομολογία.

4.5 ΠΑΡΑΒΙΑΣΗ ΤΩΝ ΚΑΝΟΝΩΝ ΔΗΜΟΣΙΟΤΗΤΑΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΡΧΩΝ ΤΗΣ ΔΙΑΦΑΝΕΙΑΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΊΣΗΣ ΜΕΤΑΧΕΙΡΙΣΗΣ

Η απόφαση, ως κανονιστική πράξη κατά τη νομική της φύση, παραβιάζει την αρχή της διαφάνειας, η οποία αποτελεί γενική ενωσιακή αρχή, όπως προαναφέρθηκε. Συγκεκριμένα στην απόφασή του της 7ης Δεκεμβρίου 2000 για την υπόθεση *Telaustria und Telefonadress*, C-324/98, το Δικαστήριο αναφέρει σχετικά με το θέμα αυτό ότι «[η] υποχρέωση διαφάνειας που απόκειται στην αναθέτουσα αρχή συνίσταται στη διασφάλιση, υπέρ όλων των ενδεχομένων αναδόχων, προσήκοντος βαθμού δημοσιότητας που να καθιστά δυνατό το άνοιγμα της αγοράς υπηρεσιών στον ανταγωνισμό καθώς και τον έλεγχο του αμερόληπτου χαρακτήρα των διαδικασιών διαγωνισμού» (σκέψη 62).

4.6 ΠΑΡΑΒΙΑΣΗ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 43 § 2 ΕΔ. Β' ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ (ΑΝΤΙΣΥΝΤΑΓΜΑΤΙΚΗ ΕΞΟΥΣΙΟΔΟΤΗΣΗ ΓΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΚΑΝΟΝΙΣΤΙΚΗΣ ΠΡΑΞΗΣ ΑΝΤΙ ΚΑΝΟΝΙΣΤΙΚΟΥ ΠΡΟΕΔΡΙΚΟΥ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΟΣ).

Η πρόβλεψη για τον δημόσιο χαρακτήρα των Αεροδρομίων της χώρας είναι σαφής κατά ΑΚ 967. Στη συνέχεια, διάφορες προβλέψεις στα προγράμματα των μνημονίων και του μεσοπρόθεσμου προγράμματος αναφέρονται σε αξιοποίηση δημοσίων κτημάτων. Όμως, οι προβλέψεις αυτές έχουν χαρακτήρα απλώς πολιτικού προγράμματος και δεν έχουν νομικές συνέπειες. Αυτό κρίθηκε με την πρόσφατη απόφαση της Ολομέλειας 668/2012 επί του πρώτου μνημονίου, ως εξής (επί λέξει): **«το Μνημόνιο δεν αναγνωρίζει αρμοδιότητες σε όργανα διεθνών οργανισμών ούτε θεσπίζει άλλους κανόνες δικαίου και δεν έχει άμεση εφαρμογή, αλλά, για να πραγματοποιηθούν οι εξαγγελόμενες με αυτό πολιτικές, πρέπει να εκδοθούν σχετικές πράξεις από τα αρμόδια, κατά το Σύνταγμα, όργανα του Ελληνικού Κράτους (νόμοι ή κανονιστικές διοικητικές πράξεις κατ' εξουσιοδότηση νόμου»**. Συνεπώς, ενόψει της ρητά διατυπωμένης βούλησης του νομοθέτη, για να αξιοποιήσει το Δημόσιο κοινόχρηστο ακίνητο, απαιτείται ρητή πρόβλεψη τυπικού νόμου, εφόσον δεν υφίσταται ρητή και ειδική εξουσιοδότηση προς την Διοίκηση για την κανονιστική ρύθμιση του θέματος. Παρόμοια ειδική εξουσιοδότηση δεν υπάρχει. Αντιθέτως, με το άρθρο 48 § 1 του Ν. 3871/2010, όπως ισχύει, προβλέφθηκαν τα εξής:

«Η Διυπουργική Επιτροπή Αποκρατικοποιήσεων (Δ.Ε.Α.) δύναται να αποφασίζει την αξιοποίηση, συμπεριλαμβανομένης και της μεταβίβασης, περιουσιακών στοιχείων του Δημοσίου, εφαρμοζομένων αναλογικά των διατάξεων του Ν. 3049/2002.»

Περαιτέρω με το Ν. 3986/2011 προβλέφθηκε ότι στο υπό κρίση Ταμείο μεταβιβάζονται και περιέρχονται, χωρίς αντάλλαγμα: α) Κατά πλήρη κυριότητα, ακίνητα και κινητές αξίες εταιρειών από αυτές που περιλαμβάνονται στο Πρόγραμμα Αποκρατικοποιήσεων του Μεσοπρόθεσμου Πλαισίου Δημοσιονομικής

Στρατηγικής 2012 - 2015 του άρθρου 6Α Ν. 2362/1995 (Α` 247). Επομένως, η δοθείσα γενική και αόριστη εξουσιοδότηση στην κανονιστικώς δρώσα Διοίκηση να ρυθμίσει, όπως η ίδια κρίνει χωρίς κανένα, έστω και γενικό, προσδιορισμό του αντικειμένου της ρύθμισης από κάποιο κανόνα δικαίου στο κείμενο του νόμου, δεν κείται απλώς πολύ πέραν του επιτρεπόμενου πεδίου μιας νομοθετικής εξουσιοδότησης, αλλά ουσιαστικά συνιστά πρόσκληση στην Διοίκηση να νομοθετήσει πρωτογενώς. Κατά συνέπεια, η προσβαλλόμενη απόφαση εκδόθηκε από την Διοίκηση υποκατέστησε την νομοθετική εξουσία, σε αντίθεση με τα άρθρα 26 και 43 § 2 του Συντάγματος και πρέπει, για το λόγο αυτό, να ακυρωθεί.

Περαιτέρω, η νομοθετική εξουσιοδότηση βάσει της οποίας εκδόθηκε η προσβαλλόμενη είναι, σε κάθε περίπτωση, αντίθετη με τις διατάξεις του άρθρου 43 § 2 εδ. β του Συντάγματος, με την οποία παρέχεται στον κοινό νομοθέτη το δικαίωμα να μεταβιβάζει την αρμοδιότητά του προς θέσπιση κανόνων δικαίου στην εκτελεστική εξουσία, κατ'αρχήν προς τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας. Στο εδάφιο β' της § 2 του άρθρου 43 του Συντάγματος προβλέπονται οι όροι υπό τους οποίους και άλλα όργανα της Διοίκησης, πλην του Προέδρου της Δημοκρατίας, μπορούν να εκδίδουν κατ' εξουσιοδότηση κανονιστικές πράξεις και τα όρια εντός των οποίων μπορεί να ασκείται η εξουσία αυτή, ως εξής: *«Εξουσιοδότηση για έκδοση κανονιστικών πράξεων από άλλα όργανα της Διοίκησης επιτρέπεται προκειμένου να ρυθμιστούν ειδικά θέματα ή θέματα με τοπικό ενδιαφέρον ή με χαρακτήρα τεχνικό ή λεπτομερειακό»*.

Συνεπώς, με τις διατάξεις του άρθρου 43 § 2 του Συντάγματος μόνον κατ' εξαίρεση, επιτρέπεται να ορισθούν ως φορείς της κατ' εξουσιοδότηση ασκούμενης νομοθετικής αρμοδιότητος και άλλα πλην του Προέδρου της Δημοκρατίας, όργανα της Διοικήσεως εφόσον πρόκειται για ειδικότερα θέματα ή θέματα με τοπικό ενδιαφέρον ή χαρακτήρα τεχνικό ή λεπτομερειακό [βλ. ΣΤΕ 1892/2010 (Ολομ.), ΣΤΕ 3973/2009 (Ολομ.)]. Ως «ειδικότερα» θέματα, για τη ρύθμιση των οποίων επιτρέπεται η νομοθετική εξουσιοδότηση σε άλλα πλην του

Προέδρου της Δημοκρατίας όργανα της Διοικήσεως, νοούνται μερικότερες περιπτώσεις θεμάτων που ρυθμίζονται ήδη στον νόμο σε γενικό έστω, αλλά πάντως ορισμένο πλαίσιο [βλ. ΣτΕ 1692/2010 (Ολομ), ΣτΕ 125/2009 (Ολομ.), ΣτΕ 4025/1998(Ολομ.)], πράγμα που δε συμβαίνει με την προσβαλλομένη.

Από τη φύση των ρυθμιζόμενων με την προσβαλλομένη θεμάτων είναι πρόδηλο ότι δεν πρόκειται περί θεμάτων με τοπικό ενδιαφέρον ή με χαρακτήρα τεχνικό ή λεπτομερειακό. Θα πρέπει εν προκειμένω να εξεταστεί εάν η νομοθετική εξουσιοδότηση βάσει της οποίας εκδόθηκε η προσβαλλόμενη παρέχει τη δυνατότητα στη Διοίκηση να ρυθμίσει ειδικά θέματα σε σχέση με τις διατάξεις που εισάγει ο νόμος, εντός του πλαισίου της εν λόγω συνταγματικής διάταξης.

Συνεπώς, ακόμη και εάν θεωρηθεί ότι είναι ανεκτή η παροχή νομοθετικής εξουσιοδότησης, και πάλι αυτή θα έπρεπε να δοθεί προς τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας και όχι προς την κανονιστικά δρώσα Διοίκηση, και, επομένως, η προσβαλλομένη πρέπει να ακυρωθεί.

4.7 ΠΑΡΑΒΙΑΣΗ ΤΩΝ ΑΡΘΡΩΝ 1 § 2, 24 § 1 ΚΑΙ 25 § 2 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

Το Ελληνικό Κράτος, για να είναι κυρίαρχο, πρέπει να διαθέτει την αναγκαία εδαφική επικράτεια, η οποία κατά την πάγια συνταγματική θεωρία αποτελεί συστατικό στοιχείο αυτού και επί της οποίας ασκεί ανά πάσα στιγμή κυρίαρχη εξουσία. Η επικράτεια αυτή αποτελεί τον μόνιμο πυρήνα του κράτους και πρέπει να παραμένει ανέπαφη. Για να είναι βιώσιμο το Ελληνικό Κράτος πρέπει να έχει τον απόλυτο έλεγχο των ουσιαδών στοιχείων του φυσικού και πολιτιστικού κεφαλαίου της χώρας, ώστε αυτά να μεταβιβάζονται ακέραια στις επόμενες γενιές. Ο χαρακτήρας του ελληνικού κράτους, ως κοινωνικού κράτους δικαίου, δημιουργεί σε αυτό τη συνταγματική υποχρέωση να εξασφαλίζει σε όλους τους πολίτες την παροχή όλων εκείνων των δημόσιων υπηρεσιών που προσιδιάζουν σε ένα σύγχρονο κράτος και δη κατά τρόπο ασφαλή, συνεχή και φθηνό. Κατά συνέπεια προκύπτει αβίαστα ότι δημόσιες επιχειρήσεις, ακίνητα και

εγκαταστάσεις, που συνδέονται με τους σκοπούς της κυριαρχίας και της βιωσιμότητας δεν είναι δυνατόν να εξέλθουν της κυριαρχικής εξουσίας του Κράτους. Η παραχώρηση της χρήσης διαχείρισης και εκμετάλλευσης των αεροδρομίων της χώρας στην Ανώνυμη Εταιρεία με την επωνυμία «Ταμείο Αξιοποίησης Ιδιωτικής Περιουσίας του Δημοσίου Α.Ε.» , εταιρεία με κερδοσκοπικό χαρακτήρα, χωρίς αντάλλαγμα, γίνεται κατά παράβαση των άνω συνταγματικών επιταγών.

Επαναλαμβάνουμε ότι, κοινόχρηστα ή κοινής χρήσης είναι τα πράγματα τα οποία το δίκαιο θέτει στην άμεση διάθεση του κοινού γενικά για χρήση σύμφωνα με τον προορισμό τους. Σύμφωνα με το άρθρο 967 ΑΚ, ως πράγματα κοινής χρήσεως αναφέρονται *«ιδία τα ελευθέρως και αενάως ρέοντα ύδατα, οι οδοί και οι πλατείες, ο αιγιαλός, οι λιμένες και οι όρμοι, οι όχθες πλευσίμων ποταμών, οι μεγάλες λίμνες και οι όχθες τους»*. Όλα τα άνω που **ενδεικτικά** απαριθμούνται συνιστούν και συγκροτούν το εθνικό κεφάλαιο της χώρας, επί του οποίου ασκείται η κυριαρχική εξουσία του Κράτους. Σύμφωνα δε με το άρθρο 174 ΑΚ *«Απαγορεύεται η μεταβίβαση πράγματος εκτός συναλλαγής. Κατά συνέπεια σχετική δικαιοπραξία μεταβιβάσεως είναι από την αρχή άκυρη»*. Επομένως η προσβαλλόμενη πράξη αντιτίθεται στις συνταγματικές επιταγές και το βασικά αναπαλλοτρίωτο των δημόσιων κοινόχρηστων πραγμάτων, η οποία επιτάσσεται από το συνδυασμό των διατάξεων των άρθρων 1 § 2, 24 § 2 και 25 § 2 του Συντάγματος.

Με την μεταβίβαση της χρήσης, διαχείρισης και εκμετάλλευσης των αεροδρομίων της χώρας στην Ανώνυμη Εταιρεία με την επωνυμία «Ταμείο Αξιοποίησης Ιδιωτικής Περιουσίας του Δημοσίου Α.Ε» με σκοπό περαιτέρω μεταβίβαση αυτής σε ιδιώτες, αίρεται η δημόσια ωφέλεια, η οποία αφορά στον κυριαρχικό έλεγχο του κράτους επί των ακινήτων κυριότητάς του και την ελεύθερη πρόσβαση των πολιτών σε αυτά. Η Ανώνυμη Εταιρεία με την επωνυμία «Ταμείο Αξιοποίησης Ιδιωτικής Περιουσίας του Δημοσίου Α.Ε» ιδρύθηκε σύμφωνα με το Ν. 3986/2011

και προσκρούσει σε βασικές συνταγματικές αρχές και ιδίως στα άρθρα 1 § 2, 5 § 1, 25 § 1 του Συντάγματος. Η ίδρυση και οι αρμοδιότητες που παρέχει ο νόμος στο άνω ταμείο, στο όνομα της εξόφλησης του δημόσιου χρέους, δεν μπορεί να αναιρούν βασικές διατάξεις του Συντάγματος.

Όπως προκύπτει από το κείμενο του Νόμου οι αρμοδιότητες του Ταμείου εκτείνονται όχι μόνο στην ιδιωτική περιουσία του Δημοσίου, αλλά και στα ακίνητα που ανήκουν στην εν στενή έννοια δημόσια κτήση και δη αποτελούν, όπως στην προκειμένη περίπτωση, ουσιώδη στοιχεία του φυσικού και πολιτιστικού κεφαλαίου της χώρας. Τα ακίνητα αυτά υπάγονται, έκαστο ανάλογα με τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά του, σε αυστηρούς περιορισμούς διαχείρισεως και χρήσεως και είναι ανεπίδεκτα εκποίησησεως ή καθ' οιονδήποτε τρόπο απαλλοτριώσεως, επιτρέπεται δε μόνο εξαιρετικώς ήπια διαχείριση αυτών, ώστε να εκπληρώνουν το φυσικό προορισμό τους. Με τα δεδομένα αυτό το Ταμείο, οσάκις κινεί τη διαδικασία εκποίησης των ακινήτων αυτών, διαχειρίζεται δημόσια αγαθά προορισμένα από τη φύση τους να εξυπηρετούν τους θεμελιώδεις δημόσιους σκοπούς και όχι το Δημόσιο χρέος. Κατά συνέπεια το Ταμείο ενεργεί σε κάθε περίπτωση ως φορέας δημόσιας εξουσίας, γεγονός που αποδίδει στις πράξεις του εκτελεστό χαρακτήρα.

4.8 ΠΑΡΑΒΙΑΣΗ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 106 §§ 1 ΚΑΙ 2 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

Το άρθρο 106 του Συντάγματος στις §§ 1 και 2 ορίζει:

«1. Για την εδραίωση της κοινωνικής ειρήνης και την προστασία του γενικού συμφέροντος το Κράτος προγραμματίζει και συντονίζει την οικονομική δραστηριότητα στη Χώρα, επιδιώκοντας να εξασφαλίσει την οικονομική ανάπτυξη όλων των τομέων της εθνικής οικονομίας.[...]

2. Η ιδιωτική οικονομική πρωτοβουλία δεν επιτρέπεται να αναπτύσσεται σε βάρος της ελευθερίας και της ανθρώπινης αξιοπρέπειας ή προς βλάβη της εθνικής οικονομίας.»

Από την ανωτέρω ανάλυση είναι σαφές ότι οι προσβαλλόμενες πράξεις δεν εξασφαλίζουν την οικονομική ανάπτυξη, καθώς εκχωρούν λίαν κερδοφόρα περιουσιακά στοιχεία του Ελληνικού Δημοσίου προς ιδιώτες, η δε παραχώρηση αυτή είναι προς βλάβη της εθνικής οικονομίας.

4.09 Παραβίαση Κριτηρίου της Πρόσκλησης Εκδήλωσης Ενδιαφέροντος.

Σύμφωνα με την υπό χρονολογία 01.04.2013 πρόσκληση για την υποβολή εκδήλωσης ενδιαφέροντος της ΤΑΙΠΕΔ Α.Ε. για την παροχή υπηρεσιών σε σχέση με την λειτουργία και συντήρηση των περιφερειακών αεροδρομίων του Ελληνικού Δημοσίου στη σελ. 15 αναφορικά με τα «Κριτήρια σχετικά με το ιδιοκτησιακό καθεστώς των Ενδιαφερόμενων» ορίζονται τα εξής:

«Κάθε Ενδιαφερόμενος θα επιβεβαιώσει ότι δεν υπάρχει παρούσα ή πιθανή σύγκρουση συμφερόντων, η οποία θα μπορούσε να επηρεάσει την ικανότητά του να παράσχει πρόσβαση στα Αεροδρόμια και στις εγκαταστάσεις τους σε όλους τους ενδιαφερόμενους χρήστες χωρίς διακρίσεις (τέτοια μελλοντική σύγκρουση συμφερόντων θα ήταν, για παράδειγμα, η σημαντική συμμετοχή σε μία αεροπορική εταιρία ή εάν μία αεροπορική εταιρία κατέχει σημαντική συμμετοχή στον Ενδιαφερόμενο.»

Εν προκειμένω το επενδυτικό σχήμα FRAPORT AG – SLENTEL LTD και η FRAPORT AG έχει παρούσα ή πιθανή σύγκρουση συμφερόντων για τους εξής λόγους:

4.09.1 Αεροπορική Εταιρεία κατέχει Σημαντική Συμμετοχή στη FRAPORT AG

Σύμφωνα με την ίδια την ιστοσελίδα της FRAPORT AG (<http://www.fraport.com/en/investor-relations/the-fraport-share-/basic-data-shareholder-structure.html>) η αεροπορική εταιρεία Deutsche Lufthansa AG κατέχει ποσοστό 8,45% σε αυτήν. Είναι, συνεπώς, προφανές ότι η συμμετοχή

αυτή της Deutsche Lufthansa AG θα μπορούσε να επηρεάσει την ικανότητά του να παράσχει πρόσβαση στα Αεροδρόμια και στις εγκαταστάσεις τους σε όλους τους ενδιαφερόμενους χρήστες χωρίς διακρίσεις.

Εδώ θα πρέπει να τονισθεί ότι η Deutsche Lufthansa AG, συμμετέχει στη Star Alliance Services GmbH, στην οποία συμμετέχει και η εταιρεία ΑΕΡΟΠΟΡΙΑ ΑΙΓΑΙΟΥ Α.Ε. (Aegean Airlines), η οποία είχε ουσιαστικά μονοπώλιο της εσωτερικής αγοράς μετά την συγχώνευσή με τις Ολυμπιακές Αερογραμμές και την αποχώρηση των Κυπριακών Αερογραμμών, έως την πρόσφατη είσοδο της Ryanair. Είναι, συνεπώς, πιθανόν οι εταιρείες μέσω της FRAPORT AG να προσπαθήσουν επηρεάσουν την πρόσβαση στο σύνολο σχεδόν των ελληνικών αεροδρομίων.

4.09.2 Ξένο Κράτος κατέχει Πολύ Σημαντική Συμμετοχή στη FRAPORT AG

Σύμφωνα με την ανωτέρω ιστοσελίδα της FRAPORT AG το Ομόσπονδο Κρατίδιο της Έσσης κατέχει ποσοστό 31,35 % και η Stadtwerke Frankfurt am Main Holding GmbH κατέχει ποσοστό 20,02 %. Διευκρινίζεται εδώ ότι η Stadtwerke Frankfurt am Main Holding GmbH σύμφωνα με τη ιστοσελίδα της (<http://www.stadtwerke-frankfurt.de/27.html>) είναι 100% θυγατρική της Πόλεως (Δήμου) της Φρανκφούρτης. Τούτο σημαίνει ότι το 51,37% (= 31,35 % + 20,02 %) της FRAPORT AG ανήκει στο Γερμανικό Δημόσιο. Συνεπώς, δεν πρόκειται για πιθανή σύγκρουση συμφερόντων, αλλά για παρούσα σύγκρουση καθώς η τιμολογιακή πολιτική αλλά και η πρόσβαση στο σύνολο σχεδόν των Ελληνικών Αεροδρομίων και στις εγκαταστάσεις τους σε όλους τους ενδιαφερόμενους χρήστες του συνόλου θα εξαρτάται από τις αποφάσεις ενός ξένου κράτους, ήτοι της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας.

4.09.3 Πιθανή Σύγκρουση Συμφερόντων λόγω Συμμετοχής της FRAPORT AG σε Ανταγωνιστικά Αεροδρόμια

Η FRAPORT AG, σύμφωνα πάντα με την ανωτέρω ιστοσελίδα της εταιρείας, συμμετέχει σε διάφορα αεροδρόμια παγκοσμίως. Ιδιαίτερη σημασία έχει η συμμετοχή σε αεροδρόμια γειτονικών χωρών, οι οποίες προσφέρουν ανταγωνιστικό (ως προς το ελληνικό) τουριστικό προϊόν, ήτοι στα αεροδρόμια της Βάρνας και του Μπουργκάς (στη Βουλγαρία) και, κυρίως, στο αεροδρόμιο της Αττάλειας (στην Τουρκία), καθώς και σε πληθώρα εταιρειών που σχετίζονται άμεσα ή έμμεσα με τη αφορούν στην διοίκηση, διαχείριση, λειτουργία, ανάπτυξη, επέκταση, συντήρηση και εκμετάλλευση ανταγωνιστικών προς τα ελληνικά αεροδρομίων.

Η FRAPORT AG λειτουργεί τον αερολιμένα της Βάρνας, ο οποίος το 2013 εξυπηρέτησε 1,319 εκατ. επιβάτες και τον αερολιμένα του Μπουργκάς, ο οποίος το 2013 εξυπηρέτησε 2,48 εκατ. επιβάτες. Επίσης FRAPORT AG λειτουργεί από το 1999 τον Διεθνή Αερολιμένα του αεροδρομίου της Αττάλειας, ο οποίος το 2013 εξυπηρέτησε 26,7 εκατ. επιβάτες. Πέραν συμμετέχει με ποσοστό 97,99% στην εταιρεία Aerodrom Ljubljana d.d., η οποία έχει τη διοίκηση (management) και τη λειτουργία του αεροδρομίου της Λιουμπλιάνας (στη Σλοβενία).

Είναι σαφές εκ των ανωτέρω ότι ανάλογα με την πολιτική που θα ακολουθήσει η FRAPORT AG θα μπορούσε να στρέψει σημαντικό μέρος του τουριστικού ρεύματος της Ελλάδος σε κοντινούς ανταγωνιστικούς προορισμούς της Τουρκίας, της Βουλγαρίας ή της Σλοβενίας.

Επειδή η παρούσα αίτηση ακυρώσεως ασκείται παραδεκτώς και είναι νόμω και ουσία βάσιμη, ενώ το Δικαστήριό Σας είναι καθ' ύλην αρμόδιο για την εκδίκασή της.

Επειδή δεν απαιτείται η καταβολή παραβόλου του Δημοσίου διότι όλοι οι αιτούντες είναι Ο.Τ.Α. και Ν.Π.Δ.Δ. και δικαιούνται σε κατάθεση πάσης φύσεως ενδίκων μέσων και δικαστικής προστασίας ατελώς.

Επειδή προσκομίζεται και γραμμάτιο προκαταβολής εισφορών – κρατήσεων του Δ.Σ.Κ. για τον εκ των υπογραφόντων την παρούσα δικηγόρο Ιωάννη Βραδή, για δε τον έτερο δικηγόρο Κ.Μπουχάγιαρ δεν απαιτείται γραμμάτιο προείσπραξης διότι αμείβεται με πάγια αντιμισθία από τον Δήμο Κέρκυρας .

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Και για όσους νομίμους προστεθούν με ιδιαίτερο δικόγραφο προσθέτων λόγων και με την ρητή επιφύλαξη παντός νομίμου δικαιώματός μας.

ΑΙΤΟΥΜΑΣΤΕ

Να γίνει δεκτή η παρούσα αίτηση μας.

Να ακυρωθούν και εξαφανισθούν αι προσβαλλόμενες πράξεις και κάθε άλλη συναφής πράξη ή παράλειψη της Διοίκησης προγενέστερη ή μεταγενέστερη.

Να καταδικασθούν το Δημόσιο και το ΤΑΙΠΕΔ στην δικαστική μας δαπάνη.

Αντίκλητους μας δικηγόρους ορίζουμε τους:

1. Κωνσταντίνο Α. Μπουχάγιαρ, δικηγόρο Κέρκυρας, κάτοικο Κέρκυρας (οδός Καλοχαιρέτου 14).
2. Ιωάννη Γ. Βραδή, δικηγόρο Κέρκυρας, κάτοικο Κέρκυρας (οδός 3^η παρ. Σολωμού αρ. 1).

Κέρκυρα 22 Ιανουαρίου 2015

Οι Πληρεξούσιοι Δικηγόροι